

Перед бурею

Андрій Гарасевич

Схилився день на золоті жита,
упало сонце в дніпрові пороги.
Під обріями — куряться дороги,
і хмарою — курява золота.

Женці вертаються із жнива по хатах.
Тремтить в гарячій просторі тривога,
і тіні йдуть по зляканих степах,
степах забутих і проклятих Богом...

Нависла тиша оливом тяжить.
Могила спить... Застигло спіле жито...
Когось скатовано... Когось убито...

Хтось підійма п'ястук в німу блакить...
Над степом вечір мертвенно лежить,
а Схід горить, у хмарах оповитий.